

KARTA ZAJĘĆ (SYLABUS)

I. Przedmiot i jego usytuowanie w systemie studiów

1. Jednostka prowadząca kierunek studiów	Instytut Nauk Technicznych
2. Nazwa kierunku studiów	Inżynieria produkcji kosmetyków i suplementów
3. Forma prowadzenia studiów	stacjonarne
4. Profil studiów	praktyczny
5. Poziom kształcenia	studia I stopnia
6. Nazwa zajęć	Propedeutyka kosmetologii
7. Kod zajęć	K 13
8. Poziom/kategoria zajęć	przedmiot: kształcenia kierunkowego
9. Status zajęć	Obowiązkowy/ fakultatywny
10. Usytuowanie zajęć w harmonogramie realizacji zajęć	Rok I, Semestr 1
11. Język wykładowy	polski
12. Liczba punktów ECTS	2
13. Koordynator zajęć	Prof. dr hab. Wiesław Barabasz
14. Odpowiedzialny za realizację zajęć	Prof. dr hab. Wiesław Barabasz rrbaraba@cyf-kr.edu.pl

2 Formy zajęć dydaktycznych i ich wymiar w harmonogramie realizacji programu

Wykład W	Ćwiczenia C	Konwersatorium K	Laboratorium L	Projekt P	Seminarium S	Praktyka PZ
30	-	-	-	-	-	-

3. Cele zajęć

C-1. Zapoznanie studenta z historią stosowania kosmetyków na przestrzeni dziejów i roli jaką one odgrywały w dawnych cywilizacjach i kulturach

C-2. Student potrafi podzielić i scharakteryzować najważniejsze grupy kosmetyków

C-3. Student zdobył umiejętności formułowania i analizowania problemów badawczych z zakresu kosmetologii w tym wie jak skomplikowaną technologią jest otrzymanie kosmetyków, a także umiejętność opracowania i prezentacji wyników badań dotyczących jakości i stosowania bezpiecznie kosmetyków.

4. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji.

Ogólna wiedza z biochemii, chemii, biologii.

5. Efekty uczenia się dla zajęć, wraz z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

Lp.	Opis efektów kształcenia dla zajęć	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się - identyfikator kierunkowych efektów uczenia się
W_01	Ma rozeznanie znaczenia kosmetyków oraz sposobów i celów ich stosowania w różnych kulturach i cywilizacjach (antycznych i współczesnych)	K_W14
W_02	Definiuje pojęcie kosmetyku naturalnego i syntetycznego.	K_W14
U_01	Umie wyjaśnić różnice między kosmetykiem naturalnym a syntetycznym.	K_U26
U_02	Zna podstawowe procesy i technologie otrzymywania kosmetyków	K_U19
K_01	Ma świadomość znaczenia społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności z tytułu wykorzystania nauki do produkcji kosmetyków. Podejmuje się dyskusji związanej z potrzebami stosowania kosmetyków.	K_K07

6. Treści kształcenia – oddzielnie dla każdej formy zajęć dydaktycznych (W- wykład)

Wykład

Lp.	Tematyka zajęć – szczegółowy opis bloków tematycznych	Liczba godzin
W1	Historia stosowania kosmetyków w starożytnym Egipcie	3
W2	Historia stosowania kosmetyków w starożytnej Grecji	3
W3	Historia stosowania kosmetyków w starożytnych Indiach i Japonii	3
W4	Podstawowe procesy w technologii kosmetyków: suszenie i adjustacja surowców zielarskich; technologia galenowa (ekstrakcja, destylacja, wyciskanie); emulgowanie, zagęszczanie.	3
W5	Mieszanie i rozdrabnianie w procesach produkcji kosmetyków; Urządzenia do mieszania, rozdrabniania, ogrzewania, schładzania. Technologia łączenia faz i wprowadzania dodatków: konserwantów, antyutleniaczy, środków zapachowych i barwiących;	3
W6	Skład chemiczny różnych kategorii produktów kosmetycznych: kremy, mleczka i emulsje; środki myjące – mydła, żele pod prysznic, szampony, płyny do kąpieli, preparaty do higieny jamy ustnej; pudry i zasyпки; preparaty „kolorowe”: farby do włosów, środki do makijażu, pomadki, błyszczki, lakiery do paznokci; maseczki kosmetyczne, maści; środki do opalania (kremy z filtrem, olejki, preparaty samoopalające, preparaty rozjaśniające); preparaty	6

	chemii gospodarczej;	
W7	Tworzenie kompozycji zapachowych: Procesy i etapy; Preparatyka laboratoryjna wybranych kategorii wyrobów kosmetycznych: otrzymywanie szamponu; otrzymywanie mydła; preparatyka toników, żeli i peelingów, preparatyka wyrobów kosmetyki kolorowej; otrzymywanie liposomów i zamykanie substancji czynnych w liposomach.	3
	ZALICZENIE	1
	Razem	25

7. Metody weryfikacji efektów uczenia się /w odniesieniu do poszczególnych efektów/

Symbol efektu kształcenia	Forma weryfikacji						
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawdzian wejściowy	Sprawozdanie	Inne
W_01			X				
W_02			X				
U_01			X				
U_02			X				
K_01							X

8. Narzędzia dydaktyczne

Symbol	Rodzaj zajęć	Symbol	Rodzaj zajęć
N1	Wykład połączony z prezentacją multimedialną	N2	Pogadanka

9. Ocena osiągniętych efektów kształcenia

9.1. Sposoby oceny

Ocena formująca

F1	Kolokwium
----	-----------

Ocena podsumowująca

P1	Zaliczenie wykładów na podstawie kolokwium z uwzględnieniem kompetencji społecznych
----	---

9.2. Kryteria oceny

Egzamin ustny lub pisemne opracowanie zadania. Ocena pracy studenta w trakcie zajęć. Ocena zdolności do samodzielnej pracy.

Symbol efektu uczenia	Na ocenę 3	Na ocenę 3,5	Na ocenę 4	Na ocenę 4,5	Na ocenę 5
W_01; W_02; U_01; U_02	Student wykazuje znajomość i zrozumienie przedstawionych zagadnień na poziomie 51% - 60 %	Student wykazuje znajomość i zrozumienie przedstawionych zagadnień na poziomie 61% - 70 %	Student wykazuje znajomość i zrozumienie przedstawionych zagadnień na poziomie 71% - 80 %	Student wykazuje znajomość i zrozumienie przedstawionych zagadnień na poziomie 81% - 90 %	Student wykazuje znajomość i zrozumienie przedstawionych zagadnień na poziomie 91% - 100 %
K_01					

10. Literatura podstawowa i uzupełniająca

Podstawowa:

1. Brud W.S. , Glinka R. Technologia kosmetyków, Oficyna Wydawnicza, Łódź, 2012
2. Marzec A. Chemia kosmetyków – surowce, półprodukty, preparatyka wyrobów, Dom Organizatora, Toruń, 2012.
3. Marcinkiewicz-Salmonowiczowa J. Zarys chemii i technologii kosmetyków, Politechnika Gdańska, Gdańsk 2013.

Uzupełniająca:

1. Czasopismo - Wiadomości Polskiego Towarzystwa Kosmetologów

11. Macierz realizacji zajęć

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektów zdefiniowanych dla programu	Cele zajęć	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposoby oceny
W_01	K_W14	C_01	W_1-7	W	F1
W_02	K_W14	C_02	W_1-7	W	F1
U_01	K_U26	C_02	W_1-7	W	F1
U_02	K_U19	C_02	W_1-7	W	F1
K_01	K_K07	C_03	W_1-7	W	F1 (uwzględnienie kompetencji społecznych)

12. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Udział w wykładach	30
Udział w ćwiczeniach	-
Udział w konwersatoriach/laboratoriach/projektach	-
Udział praktyce zawodowej	-
Udział nauczyciela akademickiego w egzaminie	-
Udział w konsultacjach	2
Suma godzin kontaktowych	32
Samodzielne studiowanie treści wykładów	4
Samodzielne przygotowanie do zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	-
Udział w konsultacjach	2
Przygotowanie do egzaminu i kolokwium	12
Suma godzin pracy własnej studenta	18
Sumaryczne obciążenie studenta	50
Liczba punktów ECTS za przedmiot	2
Obciążenie studenta zajęciami kształtującymi umiejętności praktyczne	4
Liczba punktów ECTS za zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne	0,2

13. Zatwierdzenie karty przedmiotu do realizacji.

Odpowiedzialny za przedmiot:

Dyrektor Instytutu:

Prof. dr hab. Wiesław Barabasz